

เปรียบเทียบต่างๆ ด้านความรักและการแต่งงาน

ของตัวละครเอกในนวนิยายโรمانซ์ตัวต่อตัว :

ขุนคลัง ผู้รักเลตี้แบทเตอร์ลีย์, เทสส์ พูบลิกุธ์, และอันนา คาเรนินา

*เลกิง พันธุ์เลกิงอมร

บทนำ

เนื่องจากนานวนิยายเป็นเรื่องราวของชีวิตมนุษย์ที่มีวิจารแห่งการดำเนิน การมีชีวิตอยู่ และการตาย หมุนเวียนเป็นวัฏจักรดังปراภูมิ เป็นกฎธรรมชาติที่ว่ามีการเวียนว่ายตายเกิด และเกิดแก่เจ็บตาย ในช่วงการดำเนินชีวิตตามปกติของมนุษย์แต่ละคน จึงประกอบด้วยการเกิด การเจริญวัย การแต่งงาน มีครอบครัว จนล่วงสู่บันปลายชีวิตและล้มตายจากไปในที่สุด

ความรักและการแต่งงานของมนุษย์จึงเป็นปراภูมิการณ์ชีวิตที่สำคัญป্রากภูมิการณ์ หนึ่งในช่วงตอนหนึ่ง จนอาจถ้าได้ว่าเป็นปراภูมิการณ์สำคัญที่สุดของการมีชีวิตอยู่ เพราะได้ทำหน้าที่ของมนุษย์อย่างสมบูรณ์แบบ ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงผ่านชีวิตของมนุษย์ให้สืบต่อต่อไปไม่ลื้นสุด เป็นปراภูมิการณ์สำคัญที่นักเขียนทั่วโลกกำหนดให้ตัวละครได้แสดงศรัคนะ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน ตามบทบาทและบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว

เนื่องด้วยในนานวนิยายแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยตัวละครหลายตัวและหลายประเภท ทวารคนะหรือความคิดเห็นที่เกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน จึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งนอกจาจจะเขียนกับบุคลิกลักษณะนิสัยประจำตัวแล้ว ยังเขียนกับการศึกษาอบรม การบ่มเพาะจากพ่อแม่ และความเป็นตัวของตัวเองของตัวละครนั้น ๆ เมื่อเดินไปขึ้นอีกด้วย ดังจะเห็นได้จาก การพิจารณาหรือประเมินอย่างไรในเรื่องเดียวกัน แต่ก็มุ่งมองของตัวละครในนานวนิยายแต่ละเรื่อง ก็จะแตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับมนุษย์จริง ยังทวารคนะที่เกี่ยวกับปراภูมิการณ์สำคัญของชีวิตอย่างความรักและการแต่งงานด้วยแล้ว ทวารคนะของตัวละครยังทวีความแหลมคมนา่นใจ ยิ่งขึ้น เพราะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมและบทบาทของตัวละครนั้น ๆ

*รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร

ขุนคลัง

แมรี คอร์เลลลี เขียน อมราวดี แปล

การมีที่รรคnodeแตกต่างกันของตัวละครที่มีต่อความรักและการแต่งงาน บางครั้งก็กล้ายเป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละคร กับตัวละคร และหลายครั้งที่ตัวละครบางตัวมีความขัดแย้งในตัวเอง ซึ่งกล้ายเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ เพราะความขัดแย้งในตัวเองไม่ว่าในเรื่องใด มักก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของตัวละครนั้นๆ และส่งผลกระทบต่อตัวละครอื่นๆ ในวนนิยาย เรื่องนั้น ๆ ด้วย เช่น ในวนนิยายเรื่อง “เทศส์ ผู้บิสุทธิ์” (Tess of the d' Urbervilles) ของ โธมัส ไฮร์ดี้ เอกนเจล แคล หนุ่ม ลูกชายคนเล็กของหมอดอนคาสนา รักสาวชนบท เทสส์ เดอเริ่บอร์วิลล์ โดยคาดหวังว่าเชอจะเป็นภรรยาที่ดี เป็นแม่บ้าน ที่เก่งกาจสามารถ และประการสำคัญเชอจะเป็นสาวสะอาด บริสุทธิ์ผุดฝองไว้ร้าศึกษา แต่มีอพนความจริงจากปากเชอหลัง แต่งงานกันแล้วว่าเชอยากรุ่มขึ้นจนมีลูก เขากลับ

รับความจริงนั้นไม่ได้ เขาทำใจไม่ได้กับสิ่งที่ต้องเผชิญ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งกล้ายเป็นความขัดแย้งในตัวเองและขัดแย้งกับเทศส์อย่างรุนแรง และส่งผลให้เทศส์ต้องจากไป จนต้องพบกับจุดจบของชีวิตอย่างน่าสังเวช ในขณะที่เทศส์หันว่ารักแท้ยื่นมือเข้าไปในรัก รักแท้ขอที่ใจมิใช่แค่รีโอนากาย แต่เชอต้องหัดแย้งกับเอกนเจล แคล เพราะที่รรคnodeต่อความรักและการแต่งงานของเชอกับเขาแตกต่างกันคนละขั้ว

บทความนี้จะวิเคราะห์เบรียบที่ยกให้ตัวละครด้านความรักและการแต่งงานของตัวละครเอกในวนนิยายโรมาเนื้อของตะวันตกจำนวนสี่เรื่อง วนนิยายสี่เรื่องนี้จัดเป็นวนนิยายโรมาเนื้ออมตะที่มีชื่อเสียงของนักเขียนโด่งดังของโลก คือเรื่อง “ขุนคลัง” (The Sorrows of Satan) ของ แมรี คอร์เลลลี เรื่อง “ชู้รักรเดดี้แซดเตอร์ลีย์” (Lady Chatterley's Lover) ของ ดี.เอช. ลอร์เรนซ์ เรื่อง “เทศส์ ผู้บิสุทธิ์” (Tess of the d' Urbervilles) ของ โธมัส ไฮร์ดี้ และเรื่อง “อันนา คาเรนินา” (Anna Karenina) ของ ลีโอ ตออลสโตย

เหตุที่เลือกวิเคราะห์หนนวนิยายสี่เรื่องนี้ เพราะเป็นวนนิยายที่มีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรักและการแต่งงานของตัวละครสำคัญ ผลแห่งความรักและการแต่งงานของตัวละครนั้นอยู่ในวนนิยายเรื่องเดียวกัน แต่แตกต่างกันตามที่รรคnodeและภาระพุตติปภูบัตตินตามที่รรคnodeของตัวละครที่แตกต่างกัน เช่น วนนิยายเรื่อง “อันนา คาเรนินา” ของ ลีโอ ตออล สโตย ผู้เขียนได้สะท้อนถึงความรักและการแต่งงานของตัวละครถึงสามคู่ คือ อันนา กับ คาเรนิน สตีว่า กับ ดอลลี และเลวิน กับ คิดตี้ ปรากฏว่าความรักและชีวิตแต่งงานในคู่ของอันนา กับ คาเรนิน และคู่ของสตีว่า กับ ดอลลี ล้มเหลวไม่มีความสุข จนนำไปสู่การอกใจ และการคบชู้ซุ่มชาญ จนก่อปัญหานานปลายตามมา และอันนาต้องจบชีวิตไปอย่างน่าสลดใจ ขณะที่คู่ของสตีว่า และดอลลี แม้จะไม่ถึงขั้นหย่าร้างกัน แต่ก็ต้องอดทนพ่ายแพ้รับความชีวิตแต่งงานอย่างทรมาน

คู่แต่งงานของเลวินและคิดตี้มีความสุขชั่วคราวมากกว่าเพื่อน เพราะทั้งคู่ต่างมีที่รรคnodeเชิงสร้างสรรค์ต่อความรักและการแต่งงานมากกว่าสองคู่แรก

ทรงคนะของตัวละครในนวนิยายเรื่อง “ขุนคลัง”

แม้ว่านวนิยายเรื่อง “ขุนคลัง” ของ มารี คอร์ลี่ จะมีแนวคิดสำคัญหรือแก่นเรื่องที่ซึ้งให้เห็น ให้ชัดเจนที่สุดของการเมามั่วในอำนาจเงินและการเห็นแก่ตัว อันส่วนทางกับคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า แต่ก็มีทรงคนะหลายด้านที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ ซึ่งทรงคนะด้านนั้น ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวคิด สำคัญของเรื่อง เช่น ทรงคนะด้านความรัก และการแต่งงาน

มุมมองของผู้ชายยุค維ตอเรีย : ผู้หญิงต้องรับแต่งงานเพื่อเป็นทาส

ในนวนิยายเรื่องนี้ มีตัวละครหลายตัวแสดงทรงคนะต่อความรักและการแต่งงานในหลายโอกาส คือ เจฟฟรีย์ เทม เปปส์ ตัวละครเอกฝ่ายชาย มีความเห็นต่อการแต่งงานว่า ผู้ชายควรพิธีพิธีนั้น ในการเลือกภรรยาตามความพอกใจทุกอย่าง เมื่อก่อนกับการเลือกม้าหรือเหล้าอยู่นี่ จะต้องดีไม่มีที่ติ ถ้าไม่ได้ดังความพอกใจก็อย่าแต่งงานเสียเลย เขาเห็นว่าสำหรับผู้หญิงแล้วต้องรับแต่งงานเมื่อมีโอกาสได้รับเลือก และผู้หญิงจะหมดความหมายถ้าไม่มีความงาม จะเรียกว่าความพึงพอใจ ๆ จากผู้ชาย ไม่ได้ เทมเปปส์เห็นตามวิสัยผู้ชายว่า ผู้หญิงเกิดมาเพื่อเป็นเครื่องเชิดชูอารามน์แก่ผู้ชายเท่านั้น จึงเป็นเรื่องไร้สาระที่จะไปทำงานด้านศิลปะ เช่น วาดรูป เล่นดนตรี หรือเขียนหนังสือแนะนำสั่งสอนผู้ชาย โดยเฉพาะคำพูดตอนหนึ่งของเขาที่ว่า

ข้าพเจ้าเห็นว่า ผู้หญิงจะควรจะดำรงอยู่ในฐานะเป็นทาสรือ
เครื่องเล่น ของผู้ชาย เป็นภรรยา เป็นมารดา นางพญาบaal แม่ครัว คน
เย็บปะตื๊อและถุงเท้า และดูแลบ้านช่อง พากเชื่อมสิทธิ์อย่างไรจึงล่วง
ล้ำเข้ามาในโลกแห่งศิลปะ และพยายามกุญแจไปเดียวกับศีรษะของ
นายแห่งพากเชื่อม!

พิจารณาจากคำพูดข้างต้นของเทมเปปส์ จะเห็นว่าผู้ชายอังกฤษเมื่อก่อน 100 ปีก่อน ยังเหยียดผู้หญิงเป็นเพียงทาส เป็นเพียงเครื่องบารุงบำรุงผู้ชาย และประการสำคัญจะต้องทำงานประเภทที่สูงไว้สำหรับผู้หญิงเท่านั้น พากเชื่อมสิทธิ์ที่จะทำงานประเภทใช้สมอง ใช้ความคิด ใช้สติปัญญาสร้างสรรค์งานประเภทศิลปะอย่างงานเขียนหนังสือ

เหตุใดเทมเปปส์จึงมีทรงคนะที่เสนอจะคบแคบเช่นนี้ โดยส่วนตัวของเขายัง เขายังเป็นนักประพันธ์ ใส่แหน่งไม่ประسبความสำเร็จในงานอาชีพ ถึงขั้นจะจนเจียนอดตายกลางกรุงลอนดอน ในขณะที่มีนักประพันธ์หญิงคนหนึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของวงวรรณกรรมและวงสังคมอย่างไม่เคยมีมาก่อน เทมเปปส์ไม่พอใจอย่างยิ่งและอิจฉาความสำเร็จของนักประพันธ์หญิงผู้นั้น หรือเมวิส แคลร์ ความอิจฉาริษยาที่ความรุ่นแรงถึงขนาดเขาลงทุนเขียนบทความโถมตีงานของเมวิส แคลร์ อย่างสาดเสีย อย่างไร่ความละอายและไร้จริยธรรม ทั้งในฐานะเป็นผู้ชายและฐานะเพื่อนร่วมอาชีพ

แต่การกระทำของเทมเปปส์ไม่สามารถสั่นคลอนความมั่นคงในความเป็นตัวของตัวเองของเมวิส แคลร์ได้ เมื่อมีโอกาสได้พบกัน เขายังชี้มือเข้าเรื่องบทความชื่นนั้น จนกระทั้งความคุ่นใจและ

ความมีน้ำใจงานของเชօສາມາດชະໃຈความหมายกระด้างของເທມເປັດຕີເດືອນເຈົ້າ ຈະເຂົາຕ້ອງການແຕ່ງຈານດ້ວຍ ແຕ່ເມວິສ ແຄລຣີມີສັນໄຈ

ອຍ່າງໄຮັດຕາມ ຕ້ອງຍອມຮັບວ່າສັນຄົມໃນສັນນີ້ສຳວັນທຳໃຫ້ຜູ້ໝາຍເກີບທັງໝາດມີທຽບນະດ້ອຜູ້ໜູ້ງໝູ້ອນ ຈັກ ເທມເປັດຕີເປັນພື້ນດ້ວນຂອງຜູ້ໝາຍທັງໝາຍ ທີ່ເພື່ອຢູ່ຕາສວ່າງໃນຕອນທ້າຍຈຸນສາມາດມອງເຫັນຄຸນຄໍາທີ່ແທ້ຈິງຂອງຜູ້ໜູ້ງໝູ້ອ່າງເມວິສ ແຄລຣີ ທີ່ເປັນດ້ວນຂອງຜູ້ໜູ້ງໝູ້ປະເທດ “ມີຄວາມຄືດ” ໄມໃຫ້ປະເທດ “ສວຍກາມ” ອຍ່າງຜູ້ໜູ້ງໝູ້ທຳໄປ

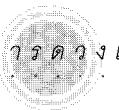
ແຕ່ງຈານເພື່ອເຈດາແຟເຮັນເປັນບທສຸປຂອງໄກ໌ເຫັນຕື່ງງູ້ເຫັນນມໄກ໌

ໃນສຳວັນຂອງທຽບນະທີມີຕ່ອງການແຕ່ງຈານນີ້ ເທມເປັດຕີເລືອກ ສີບິລ ລູກສາວ ລອວັດເຂົດຕັ້ນ ກີ່ເພື່ອຄວາມໂດດເດັ່ນໃນສັນຄົມຫັ້ນສູງຂອງດ້ວຍເອງທີ່ມີສູານະທາງການເຈີນ (ໃນກາຍຫັ້ງ) ດີອູ່ແລ້ວ ນອກຈາກຄວາມຮັງໃລ້ໃນຄວາມສາວ ຄວາມສູຍອຍ່າງທີ່ສຸດຂອງເຮືອ ທັ້ງ ຈັກ ທີ່ສີບິລບອກເຂົາກ່ອນແຕ່ງຈານແລ້ວວ່າ ເຮືອໄໝໃໝ່ຜູ້ໜູ້ງໝູ້ທີ່ ແຕ່ມີຂໍ້ອບກວ່າງມາກມາຍ ທີ່ສຳຄັງກີ່ຄືຂອງເທມເປັດຕີຍັງໄມ້ຈູ້ຈັກເຮືອດີພອ ແລະເນື່ອແຕ່ງຈານໄດ້ໄມ້ນານນັກ ເທມເປັດຕີໄດ້ປະຈັກໜຶ່ງນີ້ສັຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງສີບິລ ຈະເຂົາດີວ່າຜູ້ໝາຍ ທີ່ເຄຍເຖິງສ່າສົນນາແລ້ວໄໝຄວາມເລືອກເຄົາຜູ້ໜູ້ງໝູ້ທີ່ປ່ລ່ອຍດ້ວນເສເພລເປັນກວ່າງຢາ ດ້ວຍເຫັນທຳເຊັນນີ້ສັນຄົມຄວາມຈໍາຕ້າວຕາຍເສີຍຕິກວ່າ

ໃນຂະນະທີ່ເທມເປັດຕີຫຼັງຂ້າໃຈວ່າສີບິລຍອມແຕ່ງຈານກັບເກົ່າພະວະຄວາມຮັກອັນດົງດາມຕາມວິສິຍໝູ້ງໝູ້ທີ່ດີແຕ່ສີບິລກີ່ເປີດແຜ່ຄວາມໃນໃຈອັນສະຫັອນດີ່ງທຽບນະທີ່ມີຕ່ອງຄວາມຮັກແລະການແຕ່ງຈານໃຫ້ເຂົາພັ້ງອ່າຍ້ອ່ານຸ່ອ ດ້ວຍເຫັນວ່າ ເຮືອໄໝເຫັນວ່າຄວາມຮັກມີດ້ານດົງດາມອະໄຮເລຍ ມີແຕ່ຄວາມຫຍາບຄາຍ ນ້າເກລີຍດ່າກລ້າ ແມ່ເຮືອແລະເຂົາຈະມີກາրສຶກຂາບອນດີ ແຕ່ໃນຫົວິດແຕ່ງຈານກີ່ໄໝເຫັນມີຄວາມຮູ້ສັກທີ່ສູງສັງ ເກີນກວ່າອາຮມນີ້ໄດ້ຮ່າງອົງກັນເກີນເມື່ອມີກັບເມື່ອແຕ່ນີ້ຍ້ອຍ ເກົ່າເຫັນວ່າຄວາມຮັກຂອງມຸນໜູ້ໝູ້ປຸ່າຊຸນກີ່ຄືຂອງຄວາມຮັກເຢີ່ງສັດວິ່ງ ແລະຄວາມຮັກເຢີ່ງສັດວິ່ງມີກັຈຈະເປົ່ອຫນ່າຍເວົວ ແລະເນື່ອຊົມຈຸນເຂື່ອມແລ້ວກີ່ໄໝໜ່າຍແລ້ວເຮືອກີ່ໄໝ ນອກຈາກຈະອດທານອູ່ຮ່ວມກັນໄປອ່າຍ່າກັນ ຈັກ ຕາມປະເພນີ່ນິຍມ ເພື່ອຮັກຫ້າຕາໃນສັນຄົມເອາໄໝ

ຢືນໄປກວ່ານີ້ ເນື່ອຄວາມຂັດແຍ້ງໃນໃຈທີ່ຄວາມຮູ້ນແຮງເຊັ່ນ ຈັກເນື່ອສີບິລຫຼຸດຂອງຄວາມຮັກຈາກລູ້ຫຼືອ ໃນກາລັງດີກີ່ຄືນວັນນີ້ ຊື່ມີເທມເປັດຕີແອບສັງເກດກາຮົນ ອູ່ ຈຶ່ງກາລາຍເປັນກາປະຈັນໜ້າກັນສາມຄນ ສີບິລກີ່ ຮະບາຍຄວາມໃນໃຈຂອງເຮືອອອກມາວ່າ ທີ່ເຮືອຍອມແຕ່ງຈານກັບເທມເປັດຕີເພື່ອຈະໄດ້ເພື່ອສົນທົບຂອງເຂົາກີ່ ລູ້ຫຼືອ ເປັນຄູ້ກັບ ຊື່ເອົາວ່າມີໃໝ່ເປັນຄວາມພິດປາປ່ຽນນ່າຍ

หน้าแต่อย่างใด เพราะเขาก็อปปีบันติกันทั่วไปจนกล้ายเป็นเรื่องธรรมดายในฝรั่งเศส และกำลังจะกล้ายเป็นเรื่องธรรมดายเช่นกันในอังกฤษ ที่เคยถือว่าศีลธรรมไม่จำเป็นสำหรับผู้ชายนั้น ก็ไม่จำเป็นสำหรับผู้หญิงแล้วเช่นกัน คำพูดเหล่านี้ เครื่องจากงานของนักเขียนที่บอกว่าทั้งชายหญิงมีสิทธิที่จะรักใครรักเมื่อไรและรักที่ไหนก็ได้ทั้งสิ้น ความมากผ้าหลายเมียคือลักษณะที่ทันสมัย ความรักชนิดนี้ ประกอบด้วยการร่วมประเวณเพียงอย่างเดียว และผู้ชายคนใดที่ได้อดร้อนวุ่นวาย เพราะเมียนอกใจนั้น นอกจากจะเป็นเรื่องน่าขันแล้ว ยังแสดงถึงความไม่ทันสมัยอีกด้วย

อิทธิพลวรรณกรรมอาสาสร้างเวรกรรมได้เท่าพฤติกรรมของแม่ปู่

จะเห็นได้ว่าทัศนะของสิบิลเป็นทัศนะเสรีนิยมทางเพศที่นำกล่าว แต่ในความคิดของเธอ กลับเห็นว่า เป็นการเดินรอยตาม “รสนิยม” เช่นที่แม่ของเธอเคยประพอดิมาก่อนแล้ว ในขณะเดียวกันก็สามารถสะท้อนถึงค่านิยมของยุคสมัยได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในเรื่องของการควบคุมสุภาพ และลักษณะผ้าหลายเมียจะมีปรากម្មอยู่ด้วยกันที่ในสังคม แล้วถูกกำหนดลงลับไปในงานวรรณกรรมเล่มแล้วเล่มเล่า และยังเป็นการสะท้อนถึงอิทธิพลของวรรณกรรมเหล่านั้นที่มีต่อผู้อ่าน โดย เธอระบุอ่านจำพวกเด็กสาวและหญิงสาวที่ถูกมองมาด้วยค่านิยมผิด ๆ เมื่อน้อยกว่า “สิบิล” ในเรื่อง “ชุนคลัง” เช่นเดียวกับ “เอ็มมา” ในเรื่อง “มาดามบิวรารี” ของ กุสตาฟ โฟลแบร์ ที่ต่างล้วนถูกปั่นเพาะอย่างสุกอมจากนวนิยายรัก ๆ คร่าว ๆ จนผังหัวกับพฤติกรรมรักเสรีของนางเอกในวรรณกรรมเหล่านั้น จนถึงขั้นลงมือปฏิบัติตัวตามอย่างจังใจ

เป็นที่แนบชัดว่าพฤติกรรมเหลวไหลในเรื่องเพศและการแต่งงาน ที่บรรดาตัวละครประพฤติในนานนิยายนี้ของเธอ นั้น มาเรีย คอเรลลี่ สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของนักเขียนนานนิยายนั้นว่า มีอำนาจเหนือจิตใจและสำนึกของบรรดาเด็กสาวและหญิงสาวมากมายเพียงใด ดังจะเห็นได้จากทัศนะของเธอที่สะท้อนผ่านคำพูดหลายต่อหลายตอนของสิบิล โดยเฉพาะตอนที่สิบิลพบกับเเพสต์ ถึงการเป็นนักประพันธ์ของเข้า เครื่องซึ่งชุมงานของเขานี้มีจิตใจดีงาม ไม่ต่ำห้ามยาบไลน์เหมือนนักเขียนส่วนใหญ่ชอบทำกัน เช่นเดียวกับที่เธอชื่นชมนับถือเมวิส แคลร์ ที่สร้างงานมีคุณค่าทำให้เธอ มีความเคราะห์ดูเน่องบางขณะ สิบิลเน้นถึงความรับผิดชอบอันหนักหนาสาหิงให้หญิงสาวที่จะไม่เขียนหนังสือที่เจ้อด้วยพิษภัยร้ายแรง คอกมอมมาสิ่งสกปรกชั่วร้ายให้แก่จิตใจที่เคยสะอาดสะอ้านของผู้อ่าน

อย่างไรก็ตาม เมื่ออิทธิพลของนักเขียนจะมีมากมายต่อเด็กสาวและหญิงสาวเพียงใดก็ตาม ก็คงไม่สามารถเห็นไปกว่าผู้เป็นแม่ให้ เขาวรุ้งพื้นภูมิหลังของสิบิลแล้วว่า เธออยู่ในความดูแลเสี้ยมสอนของพี่เลี้ยงใจดีและครูประจำกัดที่สำคัญ โดยแม่ไม่เคยเอาใจใส่เธอเท่าที่ควร มิหนำซ้ำผู้ เป็นแม่ก็ยังประพฤติปฏิบัติในสิ่งเลวร้ายเสียเองด้วย มาเรีย คอเรลลี่จึงได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของผู้เป็นแม่ ที่จะต้องมีสิทธิและหน้าที่ในการเลี้ยงดูและชี้นำทางที่ดีแก่ลูก ๆ ไม่ว่าจะเป็นลูกชายหรือลูกสาว

เชอสะท้อนผ่านคำพูดจริงจังของลูกที่อิทธิพลกับเเพสต์ตอนหนึ่งว่า ผู้หญิงส่วนมากเรียกร้องสิทธิสูงสุดที่อยากรูปเป็นผู้นำทางและปกป้องวิญญาณของผู้ชาย แต่ก็กลับละทิ้งสิทธิข้อนี้ โดยในภาระการอบรมลูกไปให้พี่เลี้ยง นางนนและคนใช้ แล้วมาเติมใจภายหลังที่ลูกชายเป็นคนเงี่หรือเลวทราม

ต่อมา ลูซิโอแสดงทรวดหนาต่อไปว่า ถ้าเขามีอำนาจบริหารประเทศ เขายังออกกฎหมายบังคับให้ผู้หญิงทุกคนต้องเลี้ยงลูกของตามที่ธรรมชาติกำหนดเจาะจงไว้ เว้นแต่หญิงนั้นร่างกายอ่อนแอ จึงจะพอด้วยปัญหาเรื่องลูก ๆ ให้เป็นคนชั่วร้ายได้ ลูซิโอเชื่อว่าความเกียจคร้าน ความชั่วชา ความฟุมเฟือย และความใจดำของผู้หญิง (ที่เป็นแม่คน) เป็นต้นเหตุทำให้ผู้ชายกล้ายเป็นคนหยาบคาย โหดร้ายและเห็นแก่ตัว นี่คืออิทธิพลอันยิ่งใหญ่ของผู้หญิงที่มีอำนาจเหนือนักเขียนทั้งปวง

ทรวดหนาของตัวละครในนวนิยาย เรื่อง “ชู้รักเลดี้เชตเตอร์เลย์”

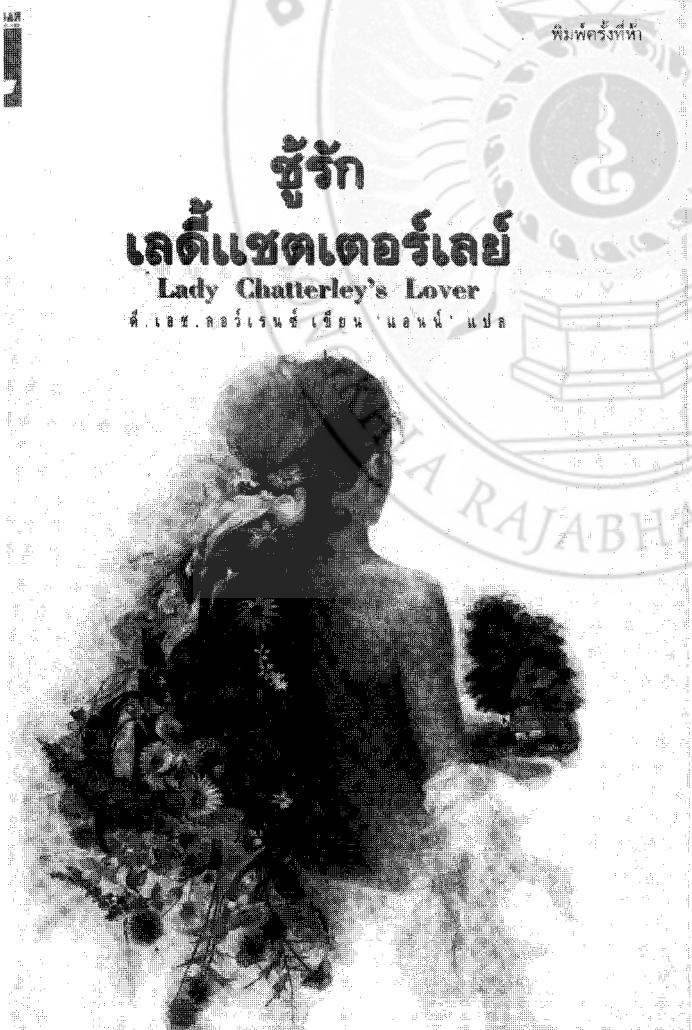
ในนวนิยายเรื่องนี้ ดี.เอช.ลอร์เรนซ์ แสดงทรวดหนาด้านความรักและการแต่งงานผ่านมุมมองของตัวละครเอกฝ่ายชายสองคน คือ เฮอร์ดลิฟฟอร์ดและเมลเดอวาร์ด

เช็กส์เป็นเพียงลิตรากผ่าน แต่การแต่งงานเป็นโซ่รวมที่พันธนาการชีวิต

คลิฟฟอร์ดเคยพูดกับคุณนี้ไว้ว่า สิ่งสำคัญสำหรับชีวิตของสามีภรรยาคือ การอยู่ด้วยกันอย่างยั่งยืนฉันเพื่อนที่ดี ชีวิตของสามีภรรยาไม่ใช่มีเพียงการอยู่บ้านหรือนอนด้วยกันชั่วครู่ชั่ววาย แต่เมื่อแต่งงานกันแล้ว ก็ต้องอยู่ด้วยกันจนตายจากกันโดยไม่แตกแยก เขาเห็นว่าการร่วมความรู้สึกชั่วชีวิตกันจนตายจากกัน ยอมมีความสำคัญกว่าความดีเด่น ที่จะได้รับจากเช็กส์เพียงครู่ยามเดียว

การภาคดูบกันหรือการร่วมเรียงเคียงหมอนกัน เป็นแค่ลิตรากสั้น ๆ ซึ่งตื้นแต่นั่นแล้วร้อนเร่า แต่ลิตรากนี้จะต้องสุดสิ้นลงอย่างแน่นอนในเวลาไม่ถึงชั่วโมง เขาย้ำในตอนท้ายว่า “ฉันมีอุดมคติประหลาดคือ เชื่อว่าเช็กส์ไม่สำคัญเลย และเราไม่ควรจะหึงหวงกัน เพราะเรื่องเช็กส์”²

ที่กล่าวมานามายความว่า คลิฟฟอร์ดเห็นว่าชีวิตแต่งงานคือชีวิตที่ชายหญิงต้องผูกติดกันไปจนวันตาย เมื่อตอนเข้าชีวิตผูกติดไว้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตลอดไป ในทรวดหนาของคลิฟฟอร์ดเห็นว่า ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสามีภรรยา ไม่สำคัญเท่ากับการร่วมชีวิตด้วยความเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน เข้าใจ แสดงความรู้สึกอุตสาหะว่า เขาไม่หึงหวงเรื่องร่างของ

คงนี่เลย เพราะเป็นสิ่งไม่จริง เขาต้องการให้เรอเห็นว่าผู้ชายอื่น ๆ เป็นเพียงเครื่องมือสำบัดความต้องการทางธรรมชาติ เพียงชั่วครู่ชั่วข้ามเท่านั้น เมื่อสมประสงค์แล้วก็ทิ่งไป แต่ชีวิตจิตใจของเรอต้องเป็นของเขาตลอดไป เพราะเรอต้องงานกับเขาแล้ว เขายังอย่างเดียวเท่านั้น อย่าทิ้งเขาไป

จะเห็นว่าทรรศนะของคลิฟฟอร์ดเป็นทรรศน์ที่ถือสิทธิของความเป็นเจ้าของอย่างสมบูรณ์ และอย่างยานานจนช้ำชีวิต และเขาจะไม่ยอมให้ครามาช่วงชิงสิทธิส่วนตัวส่วนนี้ของเข้าไปเป็นอันขาด เขาไม่ยอมปล่อยให้ค่อนนี้ท้อดทั้งเขาไปไหน แต่เรอจะต้องทนอยู่กับเขางานว่าจะตายจากกัน แสดงถึงการเห็นแต่ตัว เขากลับเข้าห้องตัวเอง เห็นแต่ผลประโยชน์ในชีวิต และแสดงความใจแคบออกมาอย่างชัดเจน แต่ก็ไม่เห็นใจในความพิการเป็นอัมพาตครึ่งท่อนล่าง นั่งรถเข็น เพราะความไม่สมประกอบของร่างกายมีผลกระทบต่อชีวิตและจิตใจของเขายังหลีกเลี่ยงไม่พ้น

มนมองสุดข้าของผู้ชายเสรีนิยมทางเพศที่เกลียดการผูกมัด

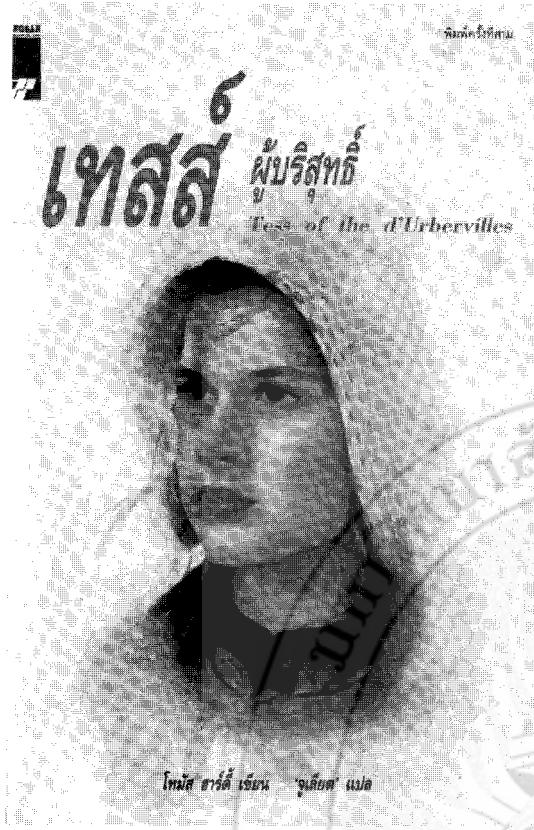
แต่ถ้าพิจารณาทรรศนะของเมลเลอร์ส์คนทำสวนในคุณานอนของคลิฟฟอร์ด ในประเด็นชีวิตแต่งงานดูบ้าง จะพบว่าเมลเลอร์ส์กลับเห็นว่า มีคู่สมรสเป็นจำนวนมากที่โกรธรักไปฝังเสียในพิธีแต่งงาน เพราะการแต่งงานทำให้เกิดการผูกพันด้วยภาระหน้าที่ เพราะเราเชื่อว่าผูกมัดตัวเองมากเท่าไร ก็จะยิ่งมีความทุกข์มากเท่านั้น เขายังเกลียดความผูกพันและความผูกมัด ชีวิตของเขายังคงกับภาระหน้าที่และความผูกพันมาแล้ว เขายังมีความสุขความพอใจที่ได้ล้มพั้นธุ์กับคุณนี่ ในลักษณะที่ไม่ต้องผูกพันกันและไม่มีภาระหน้าที่เหมือนที่เขาเคยมีภาระและลูกมาแล้ว

อย่างไรก็ตาม ทรรศนะของเมลเลอร์ส์จัดเป็นความเห็นแก่ตัวในอีกแง่มุมหนึ่ง เป็นความเห็นแก่ตัวที่ไม่ต้องการความรับผิดชอบใด ๆ เพราะเมื่อมีภาระหน้าที่และความผูกพัน ก็ต้องมีความรับผิดชอบตามมา คนที่รักความอิสระ จึงเป็นคนที่ไม่ต้องการความรับผิดชอบใด ๆ

แต่ในขณะเดียวกัน การแต่งงานในทรรศนะของตัวละครฝ่ายหญิงอย่างมิสซิสบอดตัน ชี้แจงอย่างใจในตัวเมลเลอร์ส์มาในคดี และการที่เมลเลอร์ส์ตัดสินใจแต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่งเพื่อประชดชนเอง นับเป็นการกระทำที่ผิด มิสซิสบอดตันนี้ก็ถึงการแต่งงานของเมลเลอร์ส์ไว้ก้าว

มีหลายคนในโลกนี้ที่เห็นการแต่งงานเป็นของเล่น ไม่มีความสำคัญอะไร แต่เพื่อจะประดับดู容貌 เพราะตนเองได้ผิดหวังในชีวิตมาแล้ว การแต่งงานแบบนี้ไม่มีอะไรดีไปกว่าการเล่นกับไฟ ผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไรนอกจากความว่างเปล่า³

ส่วนคุณนี้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงกลับเห็นว่า ความรักเป็นของน่าอภิริมยาได้เสมอ ตราบใดที่เรายังรักกันมีชีวิตอยู่ ตราบนั้นเราก็ต้องการความรัก⁴

ทรอศนะของตัวละครในนวนิยายเรื่อง “เทสส์ พับริสทรี”

ทรอศนะของตัวละครด้านความรักและการแต่งงานในนวนิยายเรื่องนี้ สะท้อนถึงความขัดแย้งในตัวเองของตัวละคร และการขัดแย้งระหว่างตัวละครด้วยกันอย่างชัดเจน

ความขัดแย้งในตัวของตัวละครเองที่น่ากลัวถึงก่อภัยคือความขัดแย้งในตัวของเทสส์ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ต่อสู้กับทางความคิดระหว่างจะตอบรับรักของเอนเจล แคล หรือจะปฏิเสธตีซึ่งปากของเธอ ก็ปฏิเสธไปทุกครั้งที่เอนเจล แคล เอ่ยปากขอแต่งงานด้วย ทั้ง ๆ ที่ใจเธอรักเอนเจล แคล เต็มเปี่ยม และไม่ต้องการให้เข้าต้องผิดหวัง ที่เธอปฏิเสธและบ่ายเบี่ยงที่จะตอบรับรักเอนเจล แคล เพราะเทสส์รู้สึกว่าตัวเองไม่คู่ควรกับผู้ชายที่

ดีแสนดีอย่างเอนเจล เพราะเธอ มีตราชากบดิคตัว เชอฟ่านการมีสามี มีลูกมาแล้ว แม้จะเป็นสามีที่เกิดจากภารยัดเยียดบนพระเครื่องไม่รู้สึกด้วย และไม่สามารถป้องกันตนเองได้ ก็ตาม แต่เชอก็ไม่อาจหลุดรากีความแต่นหนหลังได้

ค่านิยมพรหมจรรย์ของหญิง สะท้อนทรอศนะคับแคนบของยุคสมัย

การที่เอนเจล แคล หนุ่มผู้บุริสุทธิ์และพิสมัยชีวิตเกษตรกรได้พบเทสส์ ผู้ไม่บุริสุทธิ์เสียแล้ว และเพียรพยายามให้เชอร์รับรักษา ขณะที่มีผู้หญิงผู้บุริสุทธิ์อื่นอีกถึงสามคนต้องการเข้าพร้อม ๆ กัน ก็ยิ่งทำให้เทสส์ประเมินตนเองว่าไม่คู่ควรที่จะเป็นภรรยาของเขาเลย เชอร์ร่าเดือนตัวเองตลอดเวลาว่า เธอเป็นของเขามาได้ ทั้ง ๆ ที่เชอก็รักษา ต้องการเขามาให้น้อยไปกว่าที่เข้าต้องการเธอ สิ่งที่ต่อสู้กับภัยในจิตใจของเทสส์ก็คือ เชอต้องการเปิดเผยความจริงอันมีขึ้นในชีวิตแต่นหนหลังให้เขารู้ เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกับเขาให้เข้าใจผิดว่า เธอเป็นผู้หญิงแสนบุริสุทธิ์เหมือนหญิงอื่น ๆ และเพื่อเขาจะได้มีโอกาสตัดสินใจ แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่สามารถทำให้เขารู้ความจริงข้อนี้ จนกระทั่งหลังจากได้แต่งงานแล้ว เชอจึงมีโอกาสเห็นมาบoka เล่าความรู้สึกของตน ซึ่งกลับส่งผลร้ายแก่เรืออย่างคาดไม่ถึง เพราะเอนเจล แคล ไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงของเชอ เขารู้สึกห่วง忡忡เป็นเรื่องหนึ่ง ความคิดดีๆ ของเชอและต้องการเชอมากมายเพียงใดก็ตาม แต่เขานี่ใจให้ยอมรับดีตัวอันมีขึ้นและความผิดพลาดของเชอ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดของเชอไม่ได้

เอนเจล แคล จึงเป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งที่มีความขัดแย้งในตัวเองไม่ต่างไปจากเทสส์ เขายังคงเป็นผู้บุริสุทธิ์ดูดีก็ด้วยเห็นว่า เทสส์เป็นผู้บุริสุทธิ์ทั้งกายและใจหนักกว่าหญิงอื่น ๆ ในแวดวงเดียวกันในขณะนั้น เขายังรู้สึกว่าเขานี้เลือกผู้หญิงในชีวิตของเขารู้สึกเพียง เขายังคงเป็นผู้ชายตา ความคิด

วรรณะ และความมุ่งมั่นของตัวเองว่าไม่บกพร่อง จนไปค่าวกรุดทรายมาครอบครองแทนเพชรล้ำค่า แต่หลังจากใช้ความเพียรพยายามมากอย่างหนัก จนเทศส์ยอมรับรักษาและยอมแต่งงานกับเขา ความเป็นจริงของเทศส์ที่เข้าได้รับหลังจากแต่งงาน คือ ความไม่บริสุทธิ์ ผ่านการมีสามีและมีลูกมาแล้ว ความรู้สึกของเอนเจลในขณะนั้นเหมือนกับหิวโหยที่รอดอยาหารสดมีค่า แต่กลับพบว่าอาหารโโคชีที่ได้พบนั้น กลับบูดเน่ากินไม่ได้ หรือถ้าจะกินด้วยความอดอยากรหิวโหยที่รอดอยามานานก็คงต้องฝืนใจ ฝืนความรู้สึก และฝืนคอเป็นที่สุด แต่ถ้าไม่อยากฝืนก็จำต้องทิ้งอาหารที่เคยโโคชันนี้ไป

แต่เพียงเอนเจล แคด มีใช้ผู้อุดอยากรหิวโดยคนนั้น เข้าไม่ยอมฝืนใจ ฝืนความรู้สึกและฝืนคอ กลืนกินอาหารบูดเน่าajanนั้น เข้าปฏิเสธที่จะพบทึนและอยู่ใกล้อาหารajanที่เขาหลงเข้าใจ ผิดคิดว่าใช่เชษและโกรหัส เอนเจลกับเทศส์จึงต้องพรากรจากกันอย่างน่าเสียดาย แม้ต่างคนต่างคล้ายอาจารนในความรักซึ้งกันและกัน โดยเฉพาะเทศส์เองก็คาดไม่ถึงว่า ความเป็นจริงในชีวิตแต่หนหลังจะกลายเป็นตาบเชื้อดเจื่อนความรักของเรอให้ขาดวันไม่มีชืนดี เขายังเข้าข้างตัวเองว่า เอนเจลคงรักเรอเพราความเป็นตัวเองที่ไม่ผูกพันกับดีด ปัจจุบันและอนาคต จริยธรรมที่บงการให้เรอบอกความจริงแก่เข้าไม่สามารถช่วยความรักแท้ของเรอให้คงอยู่ได้เลย เทศส์ประเมินวรรณะเกี่ยว กับความรักและตัวของผู้หญิงที่เขารักของเอนเจลผิดพลาดอย่างลึ้นเชิง เขายังใจว่าเอนเจลคงไม่นำพาภักดีความหลังที่ผิดพลาดของเรอ เช่นเดียวกับที่เรอค์ไม่ติดใจในคำสาՐภาพบานาปแต่หนหลังที่เข้า เคยเสเพลมมาในอดีต เพราะเทศส์บริสุทธิ์และชื่อเกินไปที่ประเมินว่า บานาปของเขายังเด่นมากับความพลาดพลั่งของเรอที่ถูกยัดเยียด โดยเรอไม่รู้ตัวนั้น เทียบกันไม่ได้เลยในวรรณะของเอนเจล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทศส์ยังไม่รู้จักเอนเจลลึกซึ้งดีพอ หรือที่ถูกก็คือไม่รู้ซึ้งถึงวรรณะด้านความรัก และผู้หญิงของเอนเจลเท่าที่ควร เพราะถ้าเรอถู เขายังคงยอมเชื่อคำเตือนของแม่ที่มีให้เรอบอกความจริงในอดีตให้เอนเจลรู้ เพราะการกระทำที่เข่นนั้นเป็นความโง่ แต่เทศส์ผู้บราสุทธิ์ก็ยอมโง่

ในการนี้หากพิจารณาเพียงผิวๆ อาจเห็นว่า เอนเจล แคด เป็นผู้ชายที่หัวโบราณ ล้าสมัยและใจไม่เกรวังพอ เมื่อตนไม่รักเทศส์จริง ซึ่งแสดงให้เห็นความรักที่เคลือบแฝงด้วยความเห็นแก่ตัว โดยยึดเอาวรรณะและจุดยืนของตัวเองเป็นหลัก เข้าแสดงอาการรังเกียจ เหยียดหายนและเจ็บปวดเพราถูกหลอก เข้าไม่อยากรีบสิ่งที่เกิดขึ้นกับเทศส์จะเป็นความจริง อาหารajanสุดสาย กลิ่นหอมหวานชวนล้ม สีสันงาม น่าจะเพียบพร้อมด้วยรสเอร็ดอร่อยและคุณค่าทางโภชนาการ กลับมีคืนแอบซิมมาก่อนแล้ว และบูดเน่าไม่ชวนกินอีกต่อไป เขายังไม่ออกบอกไม่ถูกว่าอาหารajanนั้นจะเคยถูกซิมมาแล้ว

สายเลือดเดียว แต่แตกได้หลายสาขา : วรรณะที่แตกต่างของพ่อแม่ลูก

แต่ถ้าวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งลงไป จะพบว่าความขัดแย้งในตัวเองของเอนเจลในเรื่องวรรณะด้านความรักและการเลือกคู่ครองนั้น เข้าขัดแย้งกับพ่อและพี่ ๆ มาตั้งแต่ต้นแล้ว นอกเหนือจากขัดแย้งทางความคิด ทางการประพฤติปฏิบัติตัว บุคลิกภาพและอาชีพการทำงาน เพราะขณะที่พ่อเป็นหมอมสือนศาสนาผู้ครุ่งคือธรรมพี่ชายทั้งสองคนก็ดำเนินรอยตามเป็นหมอมสือนศาสนาและเรียนมหาวิทยาลัย

รวมทั้งแต่งงานกับลูกสาวของหมอด松ศานาด้วยกัน เอนเจลกลับไม่ยอมประพฤติตัวเป็นผู้ดีมีสกุล และทำตัวโดยไปตามกระแสสังคม ที่ขึ้น ๆ ลง ๆ อญุตลดอเดลา เข้าไม่เรียนมหาวิทยาลัย ไม่ยอมเป็นหมอด松ศานา และที่สำคัญไม่ยอมแต่งงานกับลูกสาวหมอด松ศานาเพื่อนของพ่อ เขากลับชอบชีวิตชนบท เดินทางไปเรียนรู้ชีวิตชาวไร่ เพื่อเตรียมเป็นชาวไร่ที่ดีต่อไปข้างหน้า จนกระทั่งได้พบเทสส์

โดยเฉพาะในด้านเกี่ยวกับผู้หญิงที่จะแต่งงานด้วย เอนเจลก็ยังมองต่างมุกับผู้เป็นพ่อ เพราะขณะที่ผู้เป็นพ่อเห็นว่าผู้หญิงที่คู่ควรกับเอนเจลอย่างที่สุดก็คือ เมอร์ซี แซนท์ ลูกสาวหมอด松ศานา เพื่อนของตน เดอเป็นลูกผู้ชายที่ลึกซึ้งทางศาสนา พ่อเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของภาระชาวนี้รวมถึงความสำคัญเป็นรองจากความลึกซึ้งทางศาสนา เช่นเดียวกับความเห็นของผู้เป็นแม่ที่ชื่นชมในความเป็นลูกผู้ดีมีสกุล มีคุณสมบัติของหญิงผู้ดีทุกประการในตัวของเมอร์ซี แซนท์

แต่เอนเจล กลับเห็นว่า ในฐานะที่เข้าจะเป็นชาวไร่ที่จะต้องทำงานหนักและต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดต่อไป เขายังคงมีภาระที่มีความรู้ในเรื่องการทำฟาร์ม ปั่นเนย ทำเนยแข็ง รักษาฟาร์ม เลี้ยงไก่ ลงงานในนาได้ รู้จักประมาณราคากะและลูกวัว หรือกล่าวว่าที่ถูกก็คือสามารถช่วยงานในไร่เขาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเขานามาถึงเทสส์นั่นเอง

นอกจากการมีคุณสมบัติครบถ้วนดังกล่าวข้างต้น เทสส์ยังสนใจศาสนา ไปโบสถ์เทพทุกเชื้อสายอาทิตย์ จัดเป็นคริสต์เดียนท์เดือนหนึ่ง ส่วนในเรื่องคุณสมบัติของหญิงผู้ดี เอนเจลก็ยืนยันกับแม่ว่า เขายังสามารถสอนและแนะนำหนูนิ่งให้เข้าใจอีกด้วย เนื่องจากความรู้ที่เขามี ความเป็นอยู่เหมือนกับ ภาพของเทสส์ในความคิดและความเข้าใจของเอนเจลก็คือ “เทพธิดาชาวไร่” อย่างแท้จริง เขายังสามารถสอนและแนะนำหนูนิ่งและบริสุทธิ์ของหญิงชนบทผู้เกิดและเติบโตจากธรรมชาติที่น่าจะประศจากราศีราหูทั้งปวงไม่ว่าในกรณีใด ๆ เช่นที่เขาพูดกับเทสส์ในตอนหนึ่งเมื่อว่าความจริงแล้วว่า เมื่อเขามาถึงเมืองน้ำมีนาเมืองที่มีน้ำมีนาในสังคม มีความรู้ มีทรัพย์ เขาก็ควรจะได้ผู้หญิงบริสุทธิ์แบบชาวบ้านสักคน ที่ควรจะเป็นภรรยาที่ดีที่สุดจริง ๆ

แต่สิ่งที่เข้าได้ฟังจากปากของเอนเจลกลับตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง เธอกลายเป็นเด็กบ้านนอกที่ไม่บริสุทธิ์ เธอเคยเสียตัวมาแล้วและมีลูกจากการเสียตัวครั้งนั้น และประการสำคัญผู้ชายคนนั้นยังมีชีวิตอยู่เสียด้วย แล้วจะให้เอนเจลยอมรับสภาพอันอีหลักษณะเหลือนั้นได้อย่างไร เพราะเอนเจล สารภาพกับเทสส์ว่า เขายังไม่สามารถอยู่กับเธอได้โดยไม่ดูถูกตัวเองและตัวเธอ และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เข้าเป็นห่วงคือลูกที่จะเกิดมาที่หลัง จะต้องถูกสนใจเป็นอย่างมาก

คำถามที่น่าสอดแทรกในที่นี้ก็คือ เอนเจลรักเทสส์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ จริงใจและเป็นความรักที่แท้จริงกระนั้นหรือ ยิ่งเมื่อพิจารณาจากปฏิกริยาของเขานั้น จางๆ รักๆ ความจริงจากเทสส์แล้ว ที่เขายังไม่ยอมทิ้งเธอไปทันทีทันใดนั้น เขารับรู้ว่าควรจะต้องอยู่ด้วยกันสักพักหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงคำครหาที่จะเกิดแก่เธอ เขายกให้เทสส์เข้าใจว่า ที่อยู่ด้วยกันก็เพื่อจะรักษาหน้ากันเท่านั้น ตามว่ารักษาหน้าของใคร ตัวมีไว้รักษาหน้าของเขามากกว่าหน้าของเทสส์ตามที่เขาร้อง จึงสะท้อนชัดเจนว่า เอนเจลรัก “ความบริสุทธิ์” ของเธอมากกว่า “ความรัก” ของเธอ อย่างที่เทสส์เองก็คาดไม่ถูก จึงกล้าสารภาพความจริงกับเข้า เธอจึงต้องทนรับโทษทันท์จากเขามาเพียง เพราะเธอเป็นผู้หญิงที่ดีที่สุดในโลก

ที่ตั้งของตัวละครเอกในนวนิยาย เรื่อง “อันนา คาเรนิน”

นวนิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรักและการแต่งงานของตัวละครเอกถึงสามคู่ ดังกล่าวไปบ้างแล้ว คือคู่ของอันนันกับคาเรนิน สตีวากับดอลลี่ และเลวินกับคิตตี้

คลุมถุงชน : ปฐมเหตุของ “รักสามเศร้า” ที่เป็นศอกนาภารมชีวิต

ตามประเพณีของสังคม การแต่งงานของอันนา กับคาเรนิน มีญาติเป็นคนจัดการ ความรักซึ่งอันนา ปาราโนน่า ก่อนเรื่องได้ไม่ใช่ปัจจัยของการจับคู่นี้ จึงกล่าวได้ว่าในการแต่งงานระหว่างอันนา กับคาเรนิน ไม่มีความรู้สึกที่น่าดื่นเด้นร้อนแรงอย่างที่ควรจะเป็น ชีวิตของเขายังคงเงียบสงบ ไม่ต้องเพิ่มความระมัดระวังในเรื่องอารมณ์มากขึ้น โดยเฉพาะอันนา ที่มีด้วยและกระบวนการกระหายใจตลอดชีวิตแต่งงาน

เมื่อชาติกรรมแห่งชีวิตบันดาลให้อันนาได้พบกับรูปอ่อนสกี และรีบขึ้นบันชี้ แม้การคบชู้จะไร้ประโยชน์ในสังคมของอันนามาก่อนยานานเท่าที่ปฏิบัติกันในลักษณะเช่นพะ เพราะเป็นที่เข้าใจกัน ทั่วไปว่าสามีและภรรยาส่วนใหญ่มีรักใหม่ แต่พากเขาก็คาดหวังที่จะมีการได้รับรองให้รับคอบ อันนา ต้องพบกับการวิพากษ์วิจารณ์ที่เกินเลย ขณะที่ร้อนสกีคลั่งไคลในความรักครั้ง ทำให้ต่างไม่พยายามซ่อนเร้นพฤติกรรมของตนเอง

ถึงแม้ว่าอันนาและรูปอ่อนสกี จะตัดสินใจละทิ้งสังคมไปอยู่ในโลกของตนเอง แต่อันนา ก็ยังหนีไม่พ้นที่จะถูกจับจ้องจากสังคม ขณะที่พากเพื่อน ๆ หน้างาน เช่น เพราะ เอ้อย อุ่นบานป พร้อม ๆ กับที่ร้อนสกีสามารถไปไหนมาไหนได้ตามใจชอบ ทำให้อันนา กลัวเดินทางคนเดียว ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ความโถดเดียวทำให้เธอ กังวล ลิกวิกฤต ความไม่เห็นอกเห็นใจของเพื่อนเก่า ก็เป็นเหตุให้เชออยไม่เชื่อในความรักของรูปอ่อนสกี ขณะที่ครั้งหนึ่งความรักที่เชอมต่อเขานั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกรุนแรงและอ่อนโยนไปพร้อม ๆ กัน ได้กลายเป็นความรู้สึกหิงหองและพยาบาท และถักล่าวตามสมญานานของพฤติกรรม การทำลายตัวเองของอันนาในตอนท้าย ก็ทำไปเพื่อแก้แค้นรูปอ่อนสกี โดยตรงนั่นเอง

และกล่าวได้ว่าทั้งคาเรนินและรูปอ่อนสกี ต่างไม่สามารถเป็นคู่ครองที่สมบูรณ์ของอันนาได้เลย ผู้ชายทั้งสองคนนี้มีวิถีทางที่แตกต่างกัน และต่างก็เป็นผลผลิตของสังคมที่เลวร้าย ที่ไม่มีคุณค่าต่อผู้หญิงที่ฉลาดและซื่อสัตย์ต่อ กิเลสตัณหาของตนเองอย่างอันนา⁶

พันธกิจของผู้หญิง : เป็นเมียและแม่ให้ดีที่สุดเท่านั้นหรือ?

ก่อนแต่งงาน เลวิน กียวัช ของบ้านนี้ แต่ก็เพียงทำให้เข้าพึ่งพาใจต่อราคจริตในวัยหนุ่มเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ความรักที่เขามีต่อคิดตีก็มีทั้งความรู้สึกและจิตวิญญาณ พอก ฯ กับทางภาษาพะ เขายังคงรักษาต่อภรรยาอย่างล้นเหลือ สำหรับที่ตั้งของเขายังคงที่มีต่อเรื่องเพศที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ด้วยเหตุนี้ เลวินจึงแตกต่างจากสตีวาก ซึ่งไม่เคยพูดความสุขทางเพศในชีวิตแต่งงาน และต่างจากอันนา ที่ไม่เคยพูดกับความปลดภัยมั่นคงทางอารมณ์ในความสัมพันธ์ทางเพศของเชอ⁷

ในขณะที่คิดตีคันப์ตัวเองว่ามีความสุขอย่างลึกซึ้งที่สุดในการรับบทเป็นภารยาและแม่ เป็นบทบาทสังคมบทบาทหนึ่งที่ตลอดระยะเวลาเปลี่ยนเรื่องนี้ชื่อเรื่องนี้ชื่อเรื่องนี้ ครอบคลุมความประดองมาสู่บ้าน ทำให้เจตใจสามีสงบ ด้วยการทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ คิดตีเข้าถึงสัญชาตญาณแห่งวงจรมนุษย์ คือการเกิด การมีชีวิตอยู่และการตาย

ส่วนคอลลีเป็นพี่สาวของคิตตี้ เป็นภารยาของสตีวาและพี่สาวไก่ของอันนา เธอเป็นตัวแทนของภารยาที่ถูกทรยศอย่างยาวนาน เป็นแม่ที่อุทิศเสียสละ กล่าวได้ว่าคอลลีมีลักษณะเป็นนางเอกของ นานาเรื่องนี้ได้ในหลาย ๆ ทาง เชอพยาญมัดการกับเงินเพียงเล็กน้อย เลี้ยงดูลูก ๆ เป็นอย่างดี แม้จะไม่มีความสุขแต่ก็แฝงไว้ การนอกใจของสามีก็อ้วกว่าเป็นการปล้นเกียรติยศของเธอ รวมทั้งหลักทรัพย์และความมั่นคงทางอารมณ์ ตลอดจนสำนึกของเธอในฐานะที่มีแรงดึงดูดใจคนหนึ่ง ถึงกระนั้นเชอคก์ปฏิบัติตามเสมอไม่มีความขึ้นใจใด ๆ และว่าสตี瓦จะมีกิจกรรมล้มเหลว เชอคก์ยังรักและชิงใจต่อเขา ผู้อ่านอาจเห็นว่าผู้หญิงอย่างคอลลีเป็นคนโง่ แต่เชอคก์ประพฤติปฏิบัติตัวอย่างดีที่สุดในสังคมตามที่หันหน้าที่ของเธอ*

สามหนุ่มสามมุ่ม : ของถูกของโลล เสเพลและเจ้าตำรา

ตัวละครเอกฝ่ายชายในนานินัยเรื่องนี้อีกสองสามตัว คือรองสกีฟูซึ่งได้รับคำพรรรณนา (จากพ่อของคิตตี้) ให้เป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์ของหนุ่มสำราญและหรูหราแห่งชนบทเชอร์สวีร์ก แต่ก็เป็นผู้ชายพากของถูกของโลล แต่ความเกี่ยวพันที่รองสกีฟูมีต่ออันนา かれนina ทำให้ผู้อ่านจำนวนมากรู้สึกว่ารองสกีฟูเป็นตัวที่ร้ายที่สุดในเรื่อง ขณะที่ผู้อ่านอื่น ๆ รู้สึกว่าเขามีข้อจำกัดมากกว่าความเลวร้ายจนเต็มมากกว่าตลาดเกมโง่ และลื้นหวังมากกว่าความโหดร้าย

ในตอนแรกที่เริ่มคบกันใหม่ ๆ รองสกีฟูไม่พึงใจที่จะคบกันฉันชี้สาวกับอันนาอย่างลับ ๆ เขายังต้องการแต่งงานและร่วมมือชีวิตครอบครัวกับเธอ เขายังกับเลิกไฟน์เงินอาชีพทหารเพื่อได้อยู่ใกล้กับอันนา เขายังมีภาระมากกว่าอันนาในเรื่องความสัมพันธ์ของทั้งสอง แต่รองสกีฟูไม่พันที่จะถูกวิจารณ์ในเรื่องที่ไม่ช่วยให้เพื่อน ๆ ของอันนายอมรับเชอเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ สังคมมีได้ลงโทษรองสกีฟูเมื่อลงโทษอันนา แต่เขาก็ไม่มีประสบการณ์พอที่จะเข้าใจความเจ็บปวดของเธอ เขายังคงต้องการเวลาอิสระตามลำพัง จุดนี้เองที่ทำให้อันนาหากที่จะอยู่ด้วยกัน แต่แม่จะต้องทนกับความอิจฉาริษยา ความเจ้าอารมณ์และน้ำตาของเชอ รองสกีฟูยังคงรักอันนา ครัวหลาเชอและไม่เคยคิดที่จะจากเชอไป และหลังจากที่อันนาฆ่าตัวตาย รองสกีฟูกำลังจะออกไปต่อสู้กับพวกรีกส์ แทนพวกรีกส์ ผู้อ่านบางคนอาจเห็นว่าเขากำลังออกไปฆ่าตัวตายอย่างมีเกียรติ*

ตัวละครเอกฝ่ายชายอีกสองคนในนานินัยเรื่องนี้ มีตัวคือเป็นพี่ภารยาและน้องเขยกัน คือสตีวาและかれนิน สตีวาเป็นผู้ชายที่มีเสน่ห์และอารมณ์อ่อนไหวไม่ต่างจากอันนาน้องสาว เขายังคงให้อาหารและรักษา ชุมชนโดยอย่างมีชีวิตชีวา รักดูแลร่มหราสพ การสังสรรค์และโดยเฉพะผู้หญิงทุกคนชอบสตีวา เพราะเขามอบความสนุกสนานให้แก่คนรอบข้าง และทุกคนลงความเห็นว่าไม่มีใครจะทำหน้าที่เจ้าของบ้านที่ดีเท่าเขา

อย่างไรก็ตาม สตีวากก์เป็นผู้ชายที่ภักดื่นหลอกลวง เขายังคงมีชื่อสัตย์ต่อภารยาที่รักเขามาก เขาใช้เงินให้หมดไปกับความหรูหราฟุ่มเฟือยและการใช้หนี้ แม้เขาจะไม่แสดงทรหดหนักกับความรักและการแต่งงาน แต่ผู้อ่านก็มองเห็นธาตุแท้ด้านนี้ของสตีวากก์ได้จากพฤติกรรมทั้งหมดของเขาก็โดยเฉพาะพฤติกรรมนอกใจภารยาที่แสนดีของเขาก็

ขณะที่น้องเขยของสตีวากก์คือค่าเรนิน กลับมีบุคลิกลักษณะนิสัยแตกต่างไปจากพี่ภารยาอย่างสุดขั้ว ค่าเรนินถูกครอบงำไว้ด้วยหน้าตาแห่งเกียรติยศ ด้วยระเบียบแบบแผนและการกระทำที่ถูกต้อง เขายังเป็นคนเจ้าเหตุผล และมีจินตนาการยาก เชื่อถือเชื่อฟังกฎหมายทุกด้านอักษร¹⁰

เขายังคงใจแต่งงานกับอันนาผู้อ่อนกว่าเขายาหลายปี ซึ่งอาจเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ทางเพศของเขายังคงไม่ราบรื่นและดับสูญ และคงเป็นสิ่งที่ดีสำหรับค่าเรนินที่เขายังไม่ต้องฝึกในเรื่องนี้ แต่กลับเป็นผลร้ายต่อชีวิตสมรสอย่างรุนแรง เพราะในความเป็นจริง พื้นฐานการแต่งงานของชายหญิงคู่นี้มิได้เริ่มต้นจากความรัก แต่เกิดจากความเห็นชอบอย่างแข็งขันของป้าของอันนา หลังจากเขารู้ว่าจักและสนใจเธอที่งานสังสรรค์แห่งหนึ่ง เขายังคงน่าตื่นตกว่าความเป็นจริงของความเป็นหญิงที่เชื่อมโยง นอกจากนี้เขายังไม่แยกแยะสนใจต่อความสนใจสนมสนมชั้นสามีภารยาที่ดี แม้เขายังถือว่าเธอเป็นภารยาที่แท้จริงถูกต้องของเขาก็

เมื่อค่าเรนินรู้ว่าอันนามีความสัมพันธ์กับภรรยานั้น เขายังคงการให้ชีวิตแต่งงานดำเนินไปตามปกติเท่านั้น เพื่อมิให้สังคมรับรู้ความผิดปกติในครอบครัว เขายังคงเป็นห่วงเกียรติยศที่จะ保住ความรักกับภรรยา ในตอนท้ายเขายังคงใช้หลักศาสนาที่จะให้อภัยอันนาและภรรยานั้นในสิ่งที่เธอต้องการเพื่อให้เกิดความสงบ¹¹ แต่เขาก็ทำได้อย่างดีที่สุดคือเลี้ยงดูลูกที่เกิดจากเขากับอันนาท่านนั้นเอง

เทียบชั้นความคิดต่างมุมมองของตัวละคร

จากรายละเอียดการแสดงที่ตัวละครในนวนิยายทั้งสี่เรื่องข้างต้น เราอาจสรุปเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นได้ชัดเจนขึ้นดังต่อไปนี้

นวนิยาย	ตัวละคร	ทรรศนะด้านความรักและการแต่งงาน
ชนคลัง	1. เจฟฟ์เรย์ เทมเปสต์ 2. สิบล	<ul style="list-style-type: none"> 1. ผู้ชายครัวเลือกผู้หญิงได้ตามความพอใจ ถ้าเลือกไม่ได้ดังใจ ก็อย่าแต่งงานเสียเลย 2. ผู้หญิงต้องรับแต่งงานเมื่อมีโอกาสได้รับเลือก 3. ผู้หญิงจะหมดความหมายถ้าไม่มีความงาม <ul style="list-style-type: none"> 1. ความรักไม่มีความดรามา化的 มีแต่ความน่าเกลียดน่ากลัว 2. การศึกษาและฐานะไม่ทำให้ความรู้สึกต่อชีวิตแต่งงานของคนแตกต่างกัน 3. ความรักของมนุษย์บุญชันคือความรักเยี่ยงสัตว์ที่เบื่อหน่าย เริ่ว แต่ต้องทนอยู่ร่วมกันตามประเพณี และเพื่อรักษาหน้าในสังคม 4. การแต่งงานกับผู้ชายคนหนึ่งทั้งที่ไม่ได้รัก เพื่อให้ได้เพื่อนของสามีเป็นคู่รัก มิใช่เรื่องผิดบาป เพราะปฏิบัติกันทั่วไปในสังคม
ชู้รักเลดี้เซชต เทอร์เรย์	1. คลิฟฟอร์ด 2. เมลเลอร์ส 3. คอนนี 4. มิลซิสบอลตัน	<ul style="list-style-type: none"> 1. ชีวิตแต่งงานคือชีวิตที่ขายหุญงต้องผูกติดกันไปจนตาย 2. ความสมพนธ์ทางเพศไม่สำคัญเท่ากับการร่วมชีวิตกันด้วยความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ สามีภรรยาจึงไม่ควรหึงหวงกันด้วยเรื่องนี้ 3. สามีเป็นเจ้าของสิทธิ์ในตัวภรรยา เพราะเชือแต่งงานกับเขาแล้ว เชือต้องผูกติดกับเขา <ul style="list-style-type: none"> 1. การแต่งงานทำให้เกิดการผูกพัน ผูกมัด ทำให้เกิดภาระหน้าที่ ทำให้ชีวิตสูญเสียและขาดความสุข 1. ความรักเป็นสิ่งนำกิริยาได้เสมอ ตราบใดที่ยังรู้สึกว่ามีชีวิตตราบันนั้นก็ยังต้องการความรัก 1. การแต่งงานที่เพื่อประชดตัวเอง เห็นการแต่งงานเป็นของเล่นเป็นการเล่นกับไฟ

หน่วยงาน	ตัวละคร	ท��ศนะด้านความรักและการแต่งงาน
เทศส์ ผู้บริสุทธิ์	<p>1. เอนเจิล แคลล</p> <p>2. เทสส์ เดอเบอร์วิลล์</p> <p>3. พ่อของ เอนเจิล แคลล</p> <p>4.แม่ของ เอนเจิล แคลล</p>	<p>1. หญิงสาวชาวชนบทต้องบริสุทธิ์ผุดผ่อง ทำงานทั้งในบ้าน และนอกบ้านได้อย่างดี</p> <p>2. การประพฤติปฏิบัติในสังคมสามารถฝึกฝนอบรมกันได้</p> <p>3. ไม่อาจแต่งงานและทนอยู่กับหญิงที่ไม่บริสุทธิ์ ผ่านการมีสามีมาแล้ว และชายผู้นั้นก็ยังมีชีวิตอยู่</p> <p>4. ถ้าแต่งงานและทนอยู่กับหญิงที่ไม่บริสุทธิ์ลูกที่เกิดมาจะถูกสูบประมาท</p> <p>1. บุชาความเป็นจริงแห่งชีวิต มองคนอื่นว่ามีแนวคิดเหมือนตน</p> <p>2. เชื่อมั่นต่อการตัดสินใจแต่งงานกับชายที่เชื่อว่ารักตน และตนก็รักเขา เพราะเชื่อว่ารักแท้ต้องไม่สนใจอดีตของกันและกัน</p> <p>3. จริยธรรมต่อความรักและการแต่งงานเป็นสิ่งสำคัญ สามีภรรยาไม่ควรมีความลับความหลังที่ต้องบิดบังกัน</p> <p>1. คนที่คุ้มควรแต่งงานกัน คือคนที่มีฐานะศักดิ์ترารถกalemok กัน มีลักษณะนิสัยเป็นผู้ดี</p> <p>2. หน้าที่ของภรรยามีความลำดับญัตติอย่างกว่าความศรัทธาลีชั่ง ในศาสนา เพราะพ่อของเอนเจิลเป็นหมออสอนศาสนา จึงอยากให้ลูกสาวไก่เป็นลูกหมออสอนศาสนาเช่นเดียวกับตน</p> <p>1. ยึดมั่นในความบริสุทธิ์ของลูกสาวไก่และการที่ลูกชายจะได้เป็นผู้ชายคนแรกของเรื่อ</p> <p>2. ลงทะเบียน婚姻และค่านิยมของผู้ต้องกุญแจในสมัยวิกตอเรีย ว่าแม่แต่หญิงบ้านนอกก็ควรมีความบริสุทธิ์ถึงจะมีค่า</p>
อันนา คาเรนนีนา	1. อันนา	<p>1. การแต่งงานกันต้องมีความรักเป็นองค์ประกอบสำคัญ เมื่อต้องแต่งงานโดยไม่มีความรัก จึงทำให้หงส์คือดีด้วย กระบวนการ ไร้สุข</p> <p>2. สามารถมีคู่รักใหม่ตามสมัยนิยม เพราะการควบคู่เป็นที่ยอมรับในสังคมมานาน ไม่ถือเป็นเรื่องผิดบาป</p> <p>3. สังคมยังไม่ยุติธรรม เพราะมีสองมาตรฐานต่อพฤติกรรม</p>

นวนิยาย	ตัวละคร	ท��ศนะด้านความรักและการแต่งงาน
	2. เลนิน	ทางเพศของชายและหญิง อันนาigorod แคนสัมค์ในกรณีที่เชือกุกิวิพากษ์ Jarvis น้ำเงิน แต่รอบสกีกลับอยู่ในกล
	3. วรอนสกี้	1. เรื่องเพศเป็นพฤติกรรมคุณภาพที่ตักดีสิทธิ์ในชีวิตแต่งงาน จึงมีความสุขกับคิดตีซึ่งกันมีทรัพย์ไม่แตกต่างกันในชีวิตแต่งงาน 1. เมื่อรักกันก็ควรจะได้อยู่ร่วมกัน และได้แต่งงานกันอยู่เป็นครอบครัวเป็นกิจจะลักษณะ
	4. คิดดี	1. มีความสุขอย่างลึกซึ้งในบทบาทของภรรยาและแม่ทำหน้าที่ของผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ 2. สามารถเข้าถึงสัญชาตญาณแห่งวงศ์ชีวิตมนุษย์ คือ เกิด-มีชีวิต-ตาย ศรัทธาและเชื่อสัตย์ในคุณธรรมของพระเจ้า
	5. ดออลี่	1. มีความรักและจริงใจต่อสามีไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะมีได้รับความรักความชื่อสัตย์ตอบแทน 2. เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกทรยศความรักหมายความว่าแต่ก็เป็นเมื่อที่เสียสละ เลี้ยงดูลูกอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง
	6. สตีวา	1. ไม่เห็นว่าความรักและการแต่งงานมีคุณค่าอะไร จึงไม่รับผิดชอบครอบครัว มีหน้าที่ยังนอกใจภรรยาหมายความว่า
	7. คาเรนิน	1. แต่งงานกับอันนาตามความต้องการของญาติของเชอโดยขาดพื้นฐานของความรัก ความเข้าใจ 2. ไม่เห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ชั้นสามีภรรยาเท่าที่ควร เขาเห็นอันนาเป็นเพียงภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย เท่านั้น 3. เมื่อรู้ว่าภรรยานอกใจ สิ่งที่เขาต้องการคือควรดำเนินชีวิตครอบครัวไปตามปกติเพื่อรักษาเกียรติของเขากอง 4. เขายังคงห่วงซึ่งเสียงเกียรติยศที่ฉบับด้วยมากกว่าความสุขในชีวิตแต่งงาน

ตัวละคร ๓ ประเภทเกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน：“เข้าใจ” “ล้อเล่น” “เอาจริงเกินไป”

จากตัวละครทั้งหมดในนานิยายหั้งสีเรื่องนี้ เราอาจจำแนกประเภทของตัวละครได้ตามประเภทของวรรณคดีด้านความรักและการแต่งงานได้ดังนี้

๑. ตัวละครประเภทที่เห็นว่าความรักเป็นสิ่งสูงค่า เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ควรแก่การท่านุถนอม ชายหญิงความมีพื้นฐาน และความเข้าใจในความรักก่อนตัดสินใจแต่งงาน มั่นใจในวรรณคดีที่มีต่อความรักของตน จนยอมแต่งงานกับคนที่ตนรักและรักตน ตัวละครประเภทนี้ได้แก่ เทสส์ เดอบอร์วิลล์ แห่ง “เทสส์ ผู้บิรุษท์” และเลวินกับคิตตี้ ต่างกันตรงที่เทสส์มีได้ประสบความสำเร็จในชีวิต แต่งงานเมื่อคนรักของเลวินและคิตตี้

๒. ตัวละครประเภทที่เห็นว่าความรักและการแต่งงานของมนุษย์ต่อจะประเภทและชนชั้นฐานจะไม่ต่างกัน อารมณ์และความรู้สึกต่อชีวิตแต่งงานของทุกผู้ทุกนามเหมือน ๆ กัน จึงมองไม่เห็นคุณค่าสร้างของความรักและการแต่งงาน ตัวละครประเภทนี้จึงสักแต่ไว้แต่งงานไปตามอารมณ์ ตามความต้องการของคนอื่น และตามความประยานอยากของตนที่มีเจตนาแห่งเรื่องหรือผลผลอยู่ด้วยที่ชอบแห่งไม่ต้องการความผูกพันที่จะก่อให้เกิดภาระหน้าที่และความรับผิดชอบตัวละครประเภทนี้ได้แก่ เจฟฟรีย์ เหเมเปสต์ และสิบิล แห่ง “ชุนคลัง” เมลเลอร์ส์และคุณนี้ แห่ง “ชู้รักเดดี้แซตเตอร์เลย์” อันนา , สตี瓦 วอรอนสกี้และคาราเรนิน แห่ง “อันนา คาเรนินา”

๓. ตัวละครประเภทที่เห็นว่า ความรักและการแต่งงานเป็นสิ่งจริงจัง เอกการอาชญา มีความคาดหวังเชิงอุดมคติไว้สูงส่ง ติดยึดถือมั่นในวรรณคดีของตนอย่างหัวปักหัวปำ ผูกติดกับหลักสอนตนอย่างฝันปวนได้ยาก ตัวละครประเภทนี้ได้แก่ คลิฟฟอร์ด แห่ง “ชู้รักเดดี้แซตเตอร์เลย์” เอ็นเจล แคลล และพ่อแม่ของเอนเจล แคลลแห่ง “เทสส์ ผู้บิรุษท์” เป็นจากคลิฟฟอร์ดยึดมั่นว่าถ้าแต่งงานเป็นสามีภรรยา ก็ต้องผูกติดอยู่ร่วมกันไปจนตายจากกัน เข้าจึงขอให้ดอนนีต้องไม่ทอดทิ้งเขาไปไหน เขายังเห็นว่าความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งใช้เวลาเพียงชั่วครู่ชั่ว Yam ไม่สำคัญสำหรับสามีภรรยา ยิ่งไปกว่าความรัก ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน แต่วรรณคดีดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากเขากลายเป็นอัมพาตครึ่งท่อนจากการออกสัมภาษณ์ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคุณนี้ได้อีกต่อไป วรรณคดีเชิงอุดมคติในด้านนี้ของเข้า จึงกลายเป็นการแก้เกี้ยวกว่าจะเป็นวรรณคดีเชิงอุดมคติจริง ๆ

วรรณคดีความรักและการแต่งงานของคลิฟฟอร์ดจึงมีลักษณะเป็นวรรณคดีอุดมคติความเป็นเจ้าของไปจนชั่วชีวิต และไม่ยอมให้ใครมาช่วงชิงสิทธิ์ส่วนตัวอันชอบธรรมของเข้าไปดังกล่าวแล้ว จึงเป็นวรรณคดีที่เห็นแก่ตัว

ขณะที่เมื่อเบรียบเทียบกับวรรณคดีของเมลเลอร์ส ชายชู้ของตอนนี้ กลับตรงกันข้ามอย่างสุดข้ากับวรรณคดีของคลิฟฟอร์ดผู้เป็นสามี เพราะขณะที่คลิฟฟอร์ดยึดมั่นการผูกมัด การผูกพันกันจนตลอดชีวิต แต่วรรณคดีของเมลเลอร์สกลับเกลียดชังความผูกมัดที่จะนำใบสู่การต้องมีหน้าที่และการรับผิดชอบ

ส่วนวรรณคดีของเอนเจล แคลล ในด้านความรักและการแต่งงานก็ไม่แตกต่างไปจากคลิฟฟอร์ด ตรงที่ยังยึดมั่นถือมั่นในความเชื่อและความคิดของตนว่า จะต้องรักและแต่งงานกับหญิงที่บิรุษท์ผุดผ่อง

ทั้งภายในและใจเท่านั้น เจ้าสาวของเขากำต้องรักษาพรมจรรย์แห่งความสาบไว้เท่าชีวิต เพียงเพื่อให้เขาได้ภาคภูมิใจในวันแต่งงานว่าเขามีเป็น “ชายคนแรก” ของเธอจริง ๆ ยิ่งเชือเป็นสาวชนบทที่มีปัจจัยแวดล้อมและธรรมชาติแสนบริสุทธิ์ เป็นพื้นฐานชีวิตด้วยแล้ว ความบริสุทธิ์แห่งจิตใจและเรื่องราว ยังจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตของเชือที่เดียว

ทรงคนະดังกล่าวของเอนเจล แคล ไม่ผิดแยกกับทรงคนະของพ่อแม่ของเขาเท่าไรนัก ต่างกันเพียงตรงที่ยึดมั่นถือมั่นกันคนละด้านเท่านั้น กล่าวคือขณะที่เอนเจล แคล ยึดมั่นความบริสุทธิ์ของหญิงที่เขาจะแต่งงานด้วย และมีคุณสมบัติเป็นแม่บ้านของสาวไว้ และยึดติดในความเป็นชายคนแรกของเชือเช่นเดียวกันแม่ของเข้า แต่พ่อของเอนเจลกับยึดมั่นว่า ความลึกซึ้งในศาสตร์ของเจ้าสาว มีความสำคัญกว่าการเป็นแม่บ้านแม่เรือน พ่อของเอนเจลจึงต้องการให้เชือได้แต่งงานกับลูกสาวของพี่อน หมออสอนศาสตร์ด้วยกัน

ตัวละครประเท่านี้อีกด้านหนึ่งคือ มิสซิสบลดัน ใน “ชู้รากเลดี้ แซตเตอร์เลย์” ที่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานเล่น ๆ เพียงเพื่อประชดชีวิต หรือเพื่อความสามใจของตนเองหรือของใคร ๆ สะท้อนให้เห็นว่ามิสซิสบลดันเห็นการแต่งงานเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญของชีวิต ที่จะต้องมีความรอบคอบก่อนตัดสินใจแต่งงานกับใคร

จะเห็นได้ว่า ตัวละครทั้งสามประเท่านี้ห่างต้น ประเทที่ 1 เป็นตัวละครที่มีทรงคนະต่อความรักและการแต่งงานตามความเป็นจริง เป็นทรงคนະภาควิชัย มีเหตุมีผล แม้ผลแห่งการตัดสินใจแต่งงานตามทรงคนະของตนจะลงเอยเป็นสองทาง คือสมหวังมีความสุขอย่างคู่ของ Lewin และคิดตี แต่อีกทางหนึ่งต้องพบกับความมีดหวังไว้สุข ต้องทนทรมานขึ้นอย่างกรณีของ Kolลี่ที่ต้องทนทุกข์ทรมานกับสติว และผลสุดท้ายนอกจากมีดหวังในชีวิตแต่งงานแล้วยังล่วงให้ครอบครัวชีวิตลงอย่างน่าสะเทือนใจอย่างกรณีของ Thames

เมื่อเรียนที่ยกบัตตัวละครอีกสองประเททต่อมาจะพบว่าล้วนแล้วแต่ต่างประสบกับชะตากรรมโดยถ้วนหน้า อันเป็นผลจากทรงคนະต่อความรักและการแต่งงานของตนที่ค่อนข้างสุดโต่งไปทาง “ล้อเล่น” และ “เอาจริง” กับความรักและการแต่งงานจนเกินพอดีไป

จะเห็นว่าตัวละครประเททที่ 2 เข้าลักษณะ “ล้อเล่น” กับความรักและการแต่งงาน เพราะไม่คินั้งขึ้นชอบ มองไม่เห็นแก่นสารอะไรในความรัก เห็นความรักของมนุษย์ไม่ต่างจากสตั๊ดบั้ง แต่งงานเพื่อวัตถุประสงค์แห่งเงินอื่น ๆ บ้าง อย่างจะรักแต่ไม่ต้องการแต่งงาน เพราะไม่ต้องการผูกมัดให้เกิดความรับผิดชอบบ้าง

ส่วนตัวละครประเททที่ 3 ตรงกันข้ามกับประเททที่ 2 คือ “เอาจริง” เครื่องเครียดและเครื่องครัดกับความรักและการแต่งงานมากกินไปจนไร้ทางออก เช่น กรณีของคลิฟฟอร์ดที่พยายามยื้อยุ่คให้ค่อนนี้ต้องทนผูกติดกับชีวิตของเขางานหลายปี ที่เขารักและต้องการทดสอบมากเหลือเกิน ถ้าขาดมาตรฐานความรักอันสูงสุดคงลิ่วลงเสียบ้าง เช่นว่าโศกนาฏกรรมจะไม่เกิดกับเทสส์ผู้บราสุทธิ์เป็นแน่ และชีวิตแต่งงานของเอนเจลกับ Thames อาจมีความสุขสมหวังดังฝัน

บทสรุป : ไม่ว่าจะมีทรัคสมูมของอย่างไร ก็หนีไปพื้นสัจธรรม

ในนานนี้มีรายงานข้อตัวอักษรที่เรื่องที่นำมายิเคราะห์เปรียบเทียบ จะเห็นว่าทรัคจะด้านความรักและการแต่งงานของตัวละครในนานนี้มีข้อตัวอักษรที่เรื่องที่นำมายิเคราะห์เปรียบเทียบ จะเห็นว่าทรัคจะด้านความรักและการแต่งงาน ประเภทเห็นความรักและการแต่งงานเป็นเรื่องครमดา เป็นเรื่องล้อเล่นได้ด้วยข้าไป และประเภทเห็นความรักและการแต่งงานเป็นเรื่องจริงๆ គุขาดบาดตาย ทำเป็นแล่ไม่ได้

ถ้าจะให้ผู้คนที่นำไปรวมทั้งตัวละครในนานนี้มีลักษณะเป็นตัวละครประเภทใดคำตอบก็คงไม่พ้นอย่างเป็นตัวละครประเภทแรก ที่หวังประสบความสำเร็จและความสุขในชีวิตแต่งงาน คงไม่มีใครต้องการเป็นตัวละครในสองประเภทหลัง ที่ต้องเสี่ยงกับความล้มเหลวและความทุกข์ทรมานในชีวิตแต่งงาน

แต่ก็ไม่มีหลักประกันใดๆ มารองรับว่า ตัวละครที่มีทรัคจะต่อความรักและการแต่งงานในประเภทแรก จะมีโอกาสพบความสุขความสมหวังในชีวิตแต่งงานเสมอไปหรือตลอดไป ในขณะเดียวกันตัวละครที่มีทรัคจะในสองประเภทหลัง ก็ไม่ได้หมายความว่าจะต้องเผชิญกับความผิดหวังหรือความทุกข์ทรมานตลอดไป อาจมีโอกาสเมื่อความสุขและความสมหวังได้เช่นกัน เพราะชีวิตมนุษย์และชีวิตตัวละครในนานนี้มีก็ไม่แตกต่างกัน ที่หนีไม่พ้นหลักไตรลักษณ์ในพุทธศาสนาที่ว่า “อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา”

เชิงอรรถ

¹ มารี แม็กเคย์ (มารี คอลลี่). ชุนคลัง แปลจาก **The Sorrows of Satan**. โดย ลัตดา ณัดหัตถกรรມ (อมราวดี). พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพฯ : บริษัท สีเกลอ จำกัด. 2525). หน้า 291.

² ดี. เอช. โลว์เรนซ์. ชู้รักเลดี้แซตเตอร์เลย์. แปลจาก **Lady Chatterley's Lover**. โดย สด ภูรณะโรหิต (แอนน์). พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพฯ : บริษัท สร้างสรรค์-วิชาการ จำกัด, 2534.) หน้า 55.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 182.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 295-296.

⁵ Marguerite Feitlowitz. **Leo Tolstoy's Anna Karenina**. (New York : Barron's Educational Series, IMC., 1985), p.14.

⁶ Ibid., p.15.

⁷ Ibid., p. 19-20.

⁸ Ibid., pp. 20.

⁹ Ibid., pp. 17-18.

¹⁰ Ibid., p. 19.

¹¹ Ibid., pp. 20-21.

หนังสืออ้างอิง

ดี.เอช.โลว์เรนซ์. ชู้รักเลดี้แซตเตอร์เลย์. แปลจาก **Lady Chatterley's Lover**. โดย สด ภูรณะโรหิต (แอนน์). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัท สร้างสรรค์-วิชาการ จำกัด, 2534

โภมัส ยาارد์ดี. เทสส์ ผู้บิสุธี. แปลจาก **Tess of d' Urbervilles**. โดย ชนิด สายประดิษฐ์ (จุลเจียต). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท สร้างสรรค์-วิชาการ จำกัด, 2534.

มารี แม็กเคย์ (มารี คอลลี่). ชุนคลัง. แปลจาก **The Sorrows of Satan**. โดย ลัตดา ณัดหัตถกรรມ (อมราวดี). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัท สีเกลอ จำกัด, 2525.

เลิยา ตอบสอน. อันนา คาเคนินา. แปลจาก **Anna Karenina**. โดย สดใส ขันติวรพงศ์ (สดใส). กรุงเทพฯ : มูลนิธิเด็ก, 2536.

Marguerite Feitlowitz. **Leo Tolstoy's Anna Karenina**. New York : Barron's Educational Series. IMC., 1985.